

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2004

2009

Документ за разглеждане в заседание

A6-0364/2008

24.9.2008

ДОКЛАД

относно насърчаването на социалното включване и борбата с бедността,
включително детската бедност в ЕС
(2008/2034(INI))

Комисия по заетост и социални въпроси

Докладчик: Gabriele Zimmer

Докладчик по становище (*):
Anna Záborská, Комисия по правата на жените и равенството между
половете

(*) Процедура с асоциирани комисии – член 47 от Правилника

СЪДЪРЖАНИЕ

	Страница
ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ.....	3
ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ.....	7
СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ПРАВАТА НА ЖЕНИТЕ И РАВЕНСТВОТО МЕЖДУ ПОЛОВЕТЕ(*)	7
РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ	7

(*) Процедура с асоциирани комисии – член 47 от Правилника

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

**относно насърчаването на социалното включване и борбата с бедността,
включително детската бедност в ЕС
(2008/2034(INI))**

Европейският парламент,

- като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Модернизиране на социалната закрила за по-голяма социална справедливост и икономическо сближаване: стремеж към активно приобщаване на хората, които са най-отдалечени от пазара на труда” (COM(2007)0620),
- като взе предвид съобщението на Комисията относно консултацията във връзка с действията на равнище ЕС за насърчаване на активното приобщаване на хората, които са най-отдалечени от пазара на труда (COM(2006)0044) и обобщения доклад на службите на Комисията относно резултатите от консултацията,
- като взе предвид Препоръка на Съвета 92/441/ЕИО от 24 юни 1992 г. за общите критерии относно достатъчните средства и социалното подпомагане в системите за социална закрила и Препоръка на Съвета 92/442/ЕИО от 27 юли 1992 г. относно уеднаквяване на целите и политиките за социална закрила,
- като взе предвид становището на Комисията относно справедливото заплащане на труда (COM(1993)0388),
- като взе предвид националните програми за реформа в рамките на Лисабонската стратегия, националните доклади относно стратегиите за социална закрила и социално приобщаване 2006-2008 г. и преработките от 2007 г., както са представени от държавите-членки,
- като взе предвид съвместния доклад относно социалната закрила и социалното включване за 2008 година COM(2008)0042) и съвместния доклад относно заетостта, 2007/2008, както е приет от Съвета на 13 и 14 март 2008 г.,
- като взе предвид доклада на работната група на Комитета по социална закрила относно детската бедност и състоянието на децата в ЕС от януари 2008 г.,
- като взе предвид Международния пакт за икономически, социални и културни права, приет от Организацията на Обединените нации през 1966 г.,
- като взе предвид членове 3, 16, 18, 23, 25, 26 и 29 от Всеобщата декларация за правата на човека,
- като взе предвид резолюциите на Общото събрание на ООН A/RES/46/121, A/RES/47/134, A/RES/47/196, A/RES/49/179 и A/RES/50/107,
- като взе предвид документите на Икономическия и социален съвет на Обединените нации E/CN.4/Sub.2/1996/13, E/CN.4/1987/NGO/2, E/CN.4/1987/SR.29 и

Е/CN.4/1990/15, Е/CN.4/1996/25 и Е/CN.4/Sub.2/RES/1996/25,

- като взе предвид Конвенцията на ООН за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените (КПДЖ), приета през 1979 г.,
- като взе предвид Целите на хилядолетието за развитие на ООН от 2000 г., най-вече премахването на бедността и глада (първа цел), постигането на всеобщо основно образование (втора цел), равните възможности за мъжете и жените (трета цел) и защитата на околната среда (седма цел),
- като взе предвид Конвенцията на ООН за правата на детето от 1989 г. и Факултативния протокол относно търговията с деца, детска проституция и детска порнография към нея,
- като взе предвид Международната конвенция на ООН за защита правата на всички работници-мигранти и членовете на техните семейства от 1990 г.,
- като взе предвид Международния план за действие на ООН във връзка с остаряването от 2002 г.,
- като взе предвид Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания от 2006 г. и факултативния протокол към нея,
- като взе предвид Конвенции №№ 26 и 131 на МОТ относно определянето на минималното работно заплащане,
- като взе предвид дневния ред на ООН и МОТ относно достойните условия на труд,
- като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Насърчаване на достойни условия на труд за всички: приносът на ЕС за осъществяването на програмите за достойни условия на труд в целия свят“ (COM(2006)0249), и резолюцията на Парламента от 23 май 2007 г. относно насърчаване осигуряването на достойни условия на труд за всички¹,
- като взе предвид заключенията от Неофициалното заседание на министрите по заетостта и социалните въпроси в Берлин от 18 до 20 януари 2007 г. относно „добрата работа“,
- като взе предвид членове 34, 35 и 36 от Хартата на основните права на Европейския съюз², които определят правото на социална помощ и помощ за жилище, висока степен на закрила на човешкото здраве и достъп до услугите от общ икономически интерес,
- като взе предвид Хартата на Общността за основните социални права на работниците от 1989 г. и преразгледаната Европейска социална харта на Съвета на Европа от 1996 г.,

---

¹ ОВ С 102 Е, 24.4.2008 г., стр. 321.

² ОВ С 303, 14.12.2007 г., стр. 1

- като взе предвид препоръките на европейските социални партньори, съдържащи се в доклада „Ключови предизвикателства пред европейските пазари на труда: съвместен анализ на европейските социални партньори” от 18 октомври 2007 г.,
- като взе предвид Директива 2000/43/ЕО на Съвета от 29 юни 2000 г. относно прилагане на принципа на равно третиране на лица без разлика на расата или етническия произход и резолюцията на Европейския парламент от 28 април 2005 г. относно положението на ромите в Европейския съюз¹,
- като взе предвид Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 г. за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите,
- като взе предвид своята резолюция от 5 юни 2003 г. относно прилагането на отворения метод на координация²,
- като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Преглед на постигнатото в областта на социалната действителност - междинен доклад до Европейския съвет през пролетта на 2007 г.” (СОМ(2007)063) и резолюцията на Парламента от 15 ноември 2007 г. относно постигнатото в областта на социалната действителност³,
- като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено “Към стратегия на ЕС за правата на детето” (СОМ (2006)0367) и резолюцията на Парламента от 16 януари 2008 г.⁴, и по-специално параграфи от 94 до 117 от нея,
- като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Подновен ангажимент за социална Европа – засилване на отворения метод на координация в сферите на социалната закрила и социалното приобщаване” (СОМ(2008)0418),
- като взе предвид предложението на Комисията за Решение на Европейския парламент и на Съвета относно Европейската година на борбата с бедността и социалното изключване (2010 г.), (СОМ(2007)0797), и позицията на Парламента, приета на 17 юни 2008 г.⁵,
- като взе предвид своята декларация от 22 април 2008 г. за премахване на уличната бездомност⁶,
- като взе предвид заключенията и препоръките, включени в ключовото проучване на генералния секретар на ООН от 2006 г. относно насилието над деца, съгласно които икономическото неравенство и социалната изолация са сред рисковите фактори, обуславящи малтретирането на деца,
- като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет,

---

1 ОВ С 45 Е, 23.2.2006 г., стр. 129.

2 ОВ С 68 Е, 18.3. 2004 г., стр. 604.

3 Приети текстове, Р6_ТА(2007)0541.

4 Приети текстове, Р6_ТА(2008)0012.

5 Приети текстове, Р6_ТА(2008)0286.

6 Приети текстове, Р6_ТА(2008)0163.

озаглавено „Нова европейска програма за социално действие”, от 9 юли 2008 г.,

- като взе предвид становището на Комитета на регионите, озаглавено „Активно приобщаване”, от 18 юни 2008 г.,
  - като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Към Европейска харта за правата на потребителите на енергия” (СОМ(2007)0386),
  - като взе предвид членове 136-145 от Договора за ЕО,
  - като взе предвид член 45 от своя правилник,
  - като взе предвид доклада на комисията по заетост и социални въпроси и становището на комисията по правата на жените и равенството между половете (А6-0364/2008),
- А. като има предвид, че Европейският съвет в Ница от 7 до 9 декември 2000 г. постави пред ЕС целта за постигане на решително и измеримо намаляване на бедността и социалната изолация до 2010 г.; като има предвид, че постигнатият напредък за осъществяване на тази цел следва да бъде подобрен,
- Б. като има предвид, че Европейският съвет в Лисабон от 23 и 24 март 2000 г. постигна споразумение да изкорени детската бедност в Европа до 2010 г.,
- В. като има предвид, че Европейският съвет в Ница от 7 до 9 декември 2000 г. призова държавите-членки да гарантират последващи действия във връзка с препоръката от 1992 г. системите за социална закрила да осигуряват определен минимум гарантирани средства,
- Г. като има предвид, че Препоръка на Съвета 92/441/ЕИО признава основното право на човек да разполага с достатъчни ресурси и социална помощ, така че да живее по начин, съвместим с човешкото достойнство,
- Д. като има предвид, че Хартата на Общността за основните социални права на работниците от 1989 г. признава правото на работниците на „справедливо заплащане на труда”; като има предвид, че през 1993 г. Парламентът и Комисията разгледаха необходимостта от координирани политики относно минималното заплащане на труда, така че да се приложи правото на работниците да се ползват от заплащане, което да им позволи да имат приличен жизнен стандарт,
- Е. като има предвид, че в началото на ангажимента на Съюза за борба с бедността и социалната изолация през 2001 г. 55 милиона души в Съюза живеяха, застрашени от бедност поради ниски доходи (15% от населението на ЕС-15); като има предвид, че през 2005 г. тези стойности достигнаха до 78 милиона (16% от населението на ЕС-25),
- Ж. като има предвид, че продължаващата разлика в заплащането на жените и мъжете поставя жените в по-слаба позиция при справянето с бедността,
- З. като има предвид, че при липса на всякакви социални помощи, рискът от бедност в

Съюза, особено за жените, би се увеличил от 16% на 40%, или на 25%, като се изключат пенсиите,

- И. като има предвид, че професионалните кариери на жените, които са по-кратки, търпят по-бавно развитие и са по-зле платени, също така оказват въздействие върху риска от обедняване, особено при жените над 65 години (21% или 5 процентни пункта повече, отколкото при мъжете),
- Й. като има предвид, че децата и младите хора съставляват почти една трета от населението на Съюза и че 19 милиона деца са застрашени от бедност, като много от тях са отделени от семействата си поради бедността на тези семейства; като има предвид, че съществува сложна връзка между бедността, родителските грижи и благосъстоянието на децата при различните социални условия, в това число и закрилата на децата от всякакви форми на злоупотреба,
- К. като има предвид, че в частност крайната бедност и социалната изолация представляват нарушение на всички права на човека,
- Л. като има предвид, че значителна част от населението на Съюза продължава да живее в социална изолация, тъй като всеки пети човек обитава жилище под стандартите и всеки ден около 1,8 милиона души търсят подслон в специалните приюти за бездомни хора, 10% живеят в домакинства, в които всички са безработни, дългосрочната безработица доближава 4%, 31 милиона работници – или 15% – получават крайно ниски заплати, 8% от работниците – или 17 милиона – живеят в бедност поради ниски доходи независимо от това, че са заети, делът на преждевременно напускащите училище е над 15%, а „цифровото разделение“ все още съществува (44% от населението на ЕС не разполага с интернет или не притежава компютърни умения),
- М. като има предвид, че бедността и неравенството засягат в прекомерна степен жените; като има предвид, че средните доходи на жените достигат едва 55% от доходите на мъжете; като има предвид, че жените са често и в прекомерна степен засегнати от бедност в напреднала възраст; като има предвид, че невъзможността за получаване на достъп до висококачествени услуги увеличава изключително много риска от бедност за жените,
- Н. като има предвид, че регионалните и местните органи вече носят значителна отговорност за предоставянето на услуги от общ интерес и помощи, но в същото време са зависими от ограниченията, налагани от публичните бюджети,
- О. като има предвид, че инвестирането в децата и младите хора подпомага увеличаването на икономическия просперитет за всички и разчупването на затворения кръг на лишенията, и като има предвид, че е от съществено значение да се предотвратяват проблемите и да се предприемат мерки възможно най-бързо след установяването им, за да се запазят житейските възможности на децата,
- П. като има предвид, че бедността и безработицата са свързани с лошото здравословно състояние и ограничения достъп до здравни грижи, което се дължи на фактори като непълноценно хранене, лоши условия на живот в необлагодетелстваните райони,

неподходящи жилищни условия и стрес,

- P. като има предвид, че последиците от неравенството, бедността, социалната изолация и липсата на перспективи са взаимосвързани и изискват прилагането на съгласувана стратегия от страна на всяка държава-членка, съсредоточена не само върху доходите и богатството, но и върху въпроси като достъпа до трудова заетост, образование, здравеопазване, до информационното общество, култура, транспорт и перспективи за бъдещите поколения,
- C. като има предвид, че съгласно статистическите данни на Европейския съюз за доходите и условията на живот (EU-SILC) за периода 2000–2005 г. неравенството на доходите в Съюза (коефициент S80/S20) забележително нарасна от 4,5 на 4,9, което означава, че през 2005 г. доходите на 20-те % най-заможни граждани на Съюза са близо 5 пъти по-високи в сравнение с доходите на останалите 80% от населението,
- T. като има предвид, че лишаването от свобода без адекватни процедури за реабилитация и обучение често води единствено до задълбочаване на социалната изолация и до безработица,
- У. като има предвид, че хората с увреждания съставляват 16% от цялото активно население на Съюза (Евростат 2002 г.); като има предвид, че навсякъде в Съюза равнището на безработица при хората с увреждания, в това число и при тези с психически увреждания, някои възрастни хора и хората от етническите малцинства, остава неприемливо високо; като има предвид, че 500 000 хора с увреждания все още живеят, настанени в големи изолирани заведения,

По-всеобхватен подход към активното социално приобщаване

1. приветства подхода на Комисията към активното социално приобщаване; счита, че всеобщата цел на политиките на активно социално приобщаване трябва да бъде прилагането на основните права, така че на хората да се позволи да живеят достойно и да участват в обществото и в пазара на труда;
2. счита, че политиките на активно социално приобщаване трябва да оказват съществено влияние върху изкореняването на бедността и социалната изолация, едновременно по отношение на работещите лица („работещите бедни”) и на лицата, които не са в платена заетост; изразява своето съгласие с Комисията, че един по-всеобхватен подход към активното социално приобщаване следва да се основава на следните общи принципи:
  - а) достатъчна за предотвратяване на социалната изолация подкрепа за доходите: в съответствие с принципите на субсидиарност и пропорционалност държавите-членки следва да определят схеми за минимални доходи, съответни обезщетения и социална помощ, които да бъдат лесно достъпни и да предоставят достатъчни ресурси, и следва да ги съчетаят със стратегически план за политики на активно приобщаване, така че да изведат хората от бедността и да предотвратят социалната изолация (като се отбележи, че

политиките на активно приобщаване включват по-голяма степен на справедливост на системите на социална закрила и също предоставят конкретни мерки за закрила (напр. реабилитация, обучение, консултиране, грижи за децата, жилищно настаняване, езиково обучение за имигранти и помощни услуги) с цел да се позволи на хората да водят достоен живот);

- б) връзка към пазари на труда, които насърчават интеграцията: политиките на активно приобщаване следва да се стремят да поощряват стабилни и сигурни висококвалифицирани работни места, да повишават привлекателността на работните места, да създават качествени работни места и да насърчават качеството на трудовата заетост, да осигуряват във висока степен безопасни и здравословни условия на труд, да повишават производителността и активната подкрепа за хората в най-неравностойно положение, да осигуряват конкретни мерки и услуги за подпомагане с цел да се увеличи трудовата пригодност и да подпомагат оставането на хората на пазара на труда, да развиват предприемаческата дейност и да предоставят помощ при търсене на работа, висококачествено образование, професионално обучение, допълнително обучение и обучение през целия живот, индивидуални консултации, специална помощ и субсидирана заетост, когато е абсолютно необходимо, за уязвимите групи, като например работниците с увреждания;
- в) връзка към подобрен достъп до качествени услуги: достъпността, включително финансова, откритостта, прозрачността, общовалидността и качеството на основните услуги (социални услуги, услуги от общ (икономически) интерес) трябва да се подобрят, така че да се насърчи социалното и териториалното сближаване, да се гарантират основните права и да се осигури достоен живот, по-специално на уязвимите и необлагодетелстваните групи в обществото, като например хората с увреждания, възрастните хора, семействата с един родител и многодетните семейства, а услугите следва да се планират по начини, които отчитат потребностите на различните групи; по-нататъшната приватизация на обществените и социални услуги трябва да бъде избегната, освен ако на всички граждани не се гарантира качество и достъпност, включително финансова;
- г) равнопоставеност на половете, борба с дискриминация и активно участие: политиките на активно приобщаване трябва да гарантират насърчаването на равенство между мъжете и жените и да допринасят за премахването на всички форми на дискриминация във всички гореспоменати аспекти на активното социално приобщаване; активно участие: доброто управление, участието и интегрирането на всички заинтересовани участници следва да се насърчи чрез пряко включване на засегнатите от бедността, социалната изолация и неравенството, както на национално, така и на европейско равнище – и в частност на хората, живеещи в условия на крайна бедност – както и на социалните партньори, неправителствените организации и медиите в развитието, управлението, прилагането и оценката на стратегиите;

3. счита, че Препоръка на Съвета 92/441/ЕИО се нуждае от разширяване и актуализация в съответствие с резултатите от анализа на социалната

действителност в Съюза и предложението всеобхватен подход към активно приобщаване, както и че в тази препоръка следва надлежно да се отчете появата на нови социални рискове, свързани с демографските промени и икономиката, основана на знанието и на услугите;

4. подкрепя становището на Комисията, че по-цялостният подход към активно приобщаване следва също така да постави специално ударение върху изкореняването на детската бедност, премахването на неравенството по отношение на достъпа до здравно обслужване и до постиженията в областта на здравеопазването, преодоляването на бедността и социалната изолация, свързани с обществените и частни пенсионни схеми и пенсионирането, както и върху осигуряването на подобаващи висококачествени дългосрочни грижи;

Гарантиране на достатъчни доходи за осигуряване на достоен живот за всички

5. подчертава, че повечето държави-членки в ЕС-27 имат национални схеми за минимални доходи, но няколко държави-членки нямат такива; насърчава държавите-членки да предоставят схеми за гарантиран минимален доход за социално приобщаване и настоятелно ги призовава да обменят най-добри практики; признава, че когато се предоставя социално подпомагане, държавите-членки са задължени да гарантират, че гражданите разбират и са в състояние да получат полагащите им се плащания;
6. изразява своето голямо съжаление, че някои държави-членки изглежда не зачитат Препоръка на Съвета 92/441/ЕИО, която признава основното право на човек да разполага с достатъчни ресурси и социална помощ, така че да живее по начин, съвместим с човешкото достойнство;
7. изразява съгласие с Комисията, че социалното подпомагане в повечето държави-членки вече се намира под равнище, което превръща бедността в риск; настоява, че основната цел на схемите за подпомагане на доходите трябва да бъде да се изведат хората от бедността и да им се позволи да живеят достойно; призовава Комисията да разгледа дали необвързаният с условия основен доход за всички би могъл да бъде ефективен инструмент за борба с бедността;
8. призовава Комисията да представи подробен доклад за това дали предоставяните социални услуги в държавите-членки (наред с другото, схеми за минимални доходи и съответни обезщетения, обезщетения за безработица, инвалидност и пенсии на преживял съпруг(а), задължителни и допълнителни пенсионни схеми, обезщетения при преждевременно пенсиониране) осигуряват доходи над прага на бедност за Съюза, равен на 60% от съответния национален среден доход;
9. предлага Комисията да разгледа създаването на общ метод за изчисляване на минималната сума за живот и на разходите за живот (потребителска кошница от стоки и услуги), за да гарантира съпоставимо измерване на прага на бедност и да определи критерия за необходима социална намеса;
10. изтъква, че рискът от крайно обедняване е по-голям при жените, отколкото при

мъжете; посочва, че постоянната тенденция на феминизация на бедността в съвременните европейски общества показва, че настоящата рамка на системите за социална закрила и широкият обхват на социални и икономически политики и политики по отношение на заетостта в Съюза не са предвидени да удовлетворят потребностите на жените или да се справят с различията в тяхната работа; подчертава факта, че бедността сред жените и тяхната социална изолация в Европа изискват конкретни и разнородни политики, които са диференцирани по отношение на половете;

11. заявява, че проектите за осигуряване на достатъчен минимален доход са основна предпоставка за един Европейски съюз, основан на социална справедливост и равни възможности за всички; приканва държавите-членки да гарантират осигуряването на достатъчен минимален доход за периоди на безработица или периоди между две работи, като специално внимание се обърне на групите жени с допълнителни отговорности;
12. призовава Съвета да постигне споразумение за цел на ЕС за схеми за минимални доходи и схеми с плащане на вноски за заместване на доходите, предоставящи подпомагане на доходите в размер най-малко 60% от съответния национален среден доход и освен това за график за постигане на целта във всички държави-членки;
13. счита, че жените, особено възрастните, са изложени на риск от бедност в по-голяма степен, отколкото мъжете, защото системите за социално осигуряване често се основават на принципа за непрекъснатост на платената трудова заетост; призовава за индивидуално право на достатъчен минимален доход, независещ от социалноосигурителните вноски по време на трудовата заетост;
14. счита, че бедността, която засяга вече заетите лица, не отразява справедливи условия на труд и призовава усилията да се концентрират към коригиране на това положение по такъв начин, че трудовите възнаграждения като цяло, и по-специално минималната работна заплата – уредени от закон или резултат на колективна договореност – да са такива, че да се избегне бедността при трудещите се и да се осигури достоен стандарт на живот;
15. призовава Съвета да постигне споразумение за цел на ЕС за минимална работна заплата (уредена със закон, колективни договорености на национално, регионално или секторно равнище), съгласно което възнаграждението трябва да бъде в размер най-малко 60% от съответната (национална, отраслова и т.н.) средна работна заплата и освен това да постигне споразумение за график за постигането на целта от всички държави-членки;
16. отбелязва, че схемите за минимални доходи следва да се допълват от пакет помощни мерки за улесняване на социалната интеграция, като пакет, включващ инструменти за социална интеграция например за жилищно настаняване и подпомагане на образованието, обучението, преквалифицирането и обучението през целия живот, както и добро икономическо управление и схеми за подпомагане на доходите, които да допринасят за покриване на разходите за отделните лица и домакинствата, така че да се гарантира удовлетворяването на жизнените

потребности и нуждата от обучение през целия живот, особено за несемейни лица, семейства с един родител и многодетни семейства;

17. призовава държавите-членки да анализират своите често сложни и заплетени схеми за подпомагане на доходите, независимо от конкретното им естество (схеми за минимални доходи и свързани обезщетения, схеми с плащане на вноски за заместване на доходите или други) с оглед подобряване на достъпността, ефективността и ефикасността им;
18. счита, че държавите-членки следва да предоставят целеви допълнителни обезщетения на групите в неравностойно положение (като например хората с увреждания или хронични заболявания, самотните родители или многодетните семейства), които да покриват допълнителни разходи във връзка с, наред с другото, разходите за лични асистенти, употребата на специфични съоръжения и за медицински и социални грижи, и които наред с другото да създадат поносими равнища на цените на лекарствените средства за социалните групи в неравностойно положение; подчертава необходимостта от осигуряване на достойни пенсии за инвалидност и прослужено време;
19. признава неравенството при разпределението на доходите сред самостоятелно заетите лица и факта, че една четвърт от самостоятелно заетите лица живеят под границата на бедността и следователно е нужно на частната инициатива да се предоставя повече институционализирана помощ, за да не попада в капана на бедността;

Изкореняване на детската бедност: от анализ към целеви политики и прилагане

20. подчертава важността на всеобхватния подход по отношение на материалната сигурност и благосъстояние на децата, основан на насочената към правата на детето перспектива на Конвенцията на ООН за правата на детето, така че семействата, най-вече многодетните, да могат да се ползват от достатъчни доходи, за да осигурят за децата си подходящи условия на живот и прехрана, както и достъп до висококачествени здравни, социални и образователни услуги, с оглед на тяхното хармонично развитие както във физически, така и в личностен аспект; признава обаче, че основните нужди на децата следва да имат приоритет пред финансовите съображения на държавите-членки;
21. призовава институциите на ЕС, държавите-членки и организираното гражданско общество да гарантират, че участието на децата винаги е организирано съобразно основните принципи за безопасно и смислено участие;
22. обръща внимание на следните измерения на всеобхватния подход:
  - а) признаване на факта, че децата и младите хора са граждани и независими приносители на права, така, както са част и от своите семейства;
  - б) гарантиране, че децата се отглеждат с достатъчно средства за посрещане на

всички аспекти на детските емоционални, социални, физически, образователни и познавателни нужди, като се предоставя по-специално помощ за родители и семейства, живеещи в крайна бедност, така че последните да могат да си набавят ресурсите за изпълнение на своите отговорности, като по този начин се предотврати изоставянето или настаняването в домове за отглеждане на деца от родители в затруднено материално положение;

- в) предоставяне на достъп до услуги и възможности, които са необходими за всички деца, така че да се укрепи тяхното настоящо и бъдещо добро състояние; да се обърне също така специално внимание на деца, нуждаещи се от специална помощ (етнически малцинства, имигранти, бездомни деца и деца с увреждания), за да им се позволи да достигнат пълния си потенциал и да се избегнат ситуации на уязвимост, по-специално случаите на бедност в повече от едно поколение, като се гарантира, че децата имат достъп до образование и здравеопазване;
- г) позволяване на децата да участват в обществото, включително при вземането на съобразени с възрастта им решения, които пряко засягат техния социален, развлекателен, спортен и културен живот;
- д) предоставяне на финансова помощ за многодетните семейства, за да се насърчи преустановяването на демографския спад, както и помощи за самотните родители, които отглеждат едно или повече деца, заедно с мерки за улесняване на тяхното навлизане или завръщане на пазара на труда, като припомня, че подобни случаи са все по-широкоразпространени и че трудностите, пред които са изправени самотните родители в подобни обстоятелства са далеч по-големи от тези, пред които са изправени семействата с двама родители;
- е) признаване на ролята на семействата за благосъстоянието и развитието на децата;
- ж) подчертава колко е важно да се подкрепя събирането на бездомните деца, децата, жертви на трафик, и непридружените непълнолетни лица със семействата им, като във всеки случай се взема предвид интереса на детето; подчертава, че събирането следва да бъде придружено от специални мерки за социална реинтеграция в случаите, когато социално-икономическото положение е принудило детето да се включи в незаконни дейности с цел осигуряване на доход, които дейности са вредни за физическото и моралното му развитие, като проституция и търговия с наркотици; призовава за съвместни координирани действия за справяне с дълбоките причини за крайната изолация и бедност на бездомните деца и техните семейства, за подобряване на достъпа им до качествени услуги и за борба с организираната престъпност; призовава Съвета да постигне споразумение за общеевропейски ангажимент на основата на резолюцията на Парламента от 16 януари 2008 г., озаглавена „Към европейска стратегия за правата на детето“, за да приключи с явлението „бездомни деца“ до 2015 г.;

- з) призовава държавите-членки да признаят, че порочният кръг от крайна бедност, уязвимост, дискриминация и социална изолация излага децата, и по-конкретно бездомните деца, на особен риск, и че са необходими диференцирани и индивидуални действия за справяне с множеството лишения; настоятелно призовава държавите-членки да насърчат съвместно действие на равнище ЕС, за да спрат трафикът и проституцията на деца, детската наркомания, насилието срещу деца и младежката престъпност;
23. призовава Комисията да разгледа въпроса с детската бедност и социалната изолация в по-широк контекст на определянето на политиките на ЕС, като например имиграцията, уврежданията, дискриминацията, защитата на децата от всички форми на малтретиране и злоупотреба, личните асистенти на деца и възрастни, равенството между мъже и жени, семейното подпомагане, активната социална интеграция, грижите в ранна детска възраст и образованието, обучението през целия живот и съвместяването на професионален, непрофесионален и семеен живот;
24. призовава Комисията и държавите-членки да прилагат ефективно принципа на равно заплащане на труда с еднаква социална стойност и да извършат конкретен анализ и реформа на системите за социална защита и да разработят насоки на ЕС за реформа на системите за социална защита от гледна точка на равенството между половете, включваща индивидуализиране на правото на социална сигурност, приспособяване на социалната защита и услуги към променящата се структура на семействата и гарантиране, че системите за социална защита противодействат по-добре на несигурното положение на жените и удовлетворяват потребностите на най-уязвимите групи жени;
25. призовава Комисията да подобри сравнителния анализ и наблюдението на отворения метод на координация, да установи общи показатели и да събира сравними висококачествени данни и дългосрочни статистики относно положението на децата, които да покриват всички аспекти на един цялостен подход за борба с детската бедност и социалната изолация, в това число жилищно настаняване на децата и семействата, така че да може да се наблюдава състоянието на децата;
26. насърчава Евростат да установи връзка със съвкупността от показатели, разработвани по поръчка на Агенцията на Европейския съюз за основните права за контрол на въздействието на дейността на ЕС върху правата и доброто състояние на децата; посочва, необходимостта от общи усилия от страна на Комисията, Агенцията на ЕС за основните права и държавите-членки за работа в сътрудничество с компетентните агенции на ООН, международни организации и изследователски центрове за подобряване събирането на сравними статистически данни за положението на децата в Съюза¹; призовава държавите-членки да предприемат всички възможни мерки за спазване на препоръката на Комитета за социална закрила, изразена в Доклада относно бедността и доброто състояние на децата в Европа, приет на 17 януари 2008 г., в която се подчертава, че държавите-членки следва да преразгледат различните източници на данни, налични на национално и вътрешно-национално ниво, относно децата в уязвимо положение;

---

¹ 2007/2093(INI).

27. призовава държавите-членки да създадат системи за превенция с цел разкриване на критични ситуации като например когато родителите са изправени пред опасността да загубят своя дом, когато децата са внезапно спрени от училище или когато през своето детство родителите са били обект на злоупотреби. призовава държавите-членки да следват активна политика, насочена към предотвратяване на преждевременното напускане на училище посредством механизми за подпомагане на рисковите групи;
28. призовава държавите-членки, които все още не са го направили, да предоставят на своите местни органи правото да създадат и управляват системи за подпомагане на изпаднали в трудно положение деца, така че да се гарантира максимална ефективност;
29. подкрепя становището на Комисията, че постигането на равновесие между целите, насочени към разнообразието в съвременните семейни структури и целите, насочени към правата на детето, води до най-добри резултати в борбата с детската бедност;
30. призовава Комисията да насърчава уравновесена смесица от политики, обезпечена със съответните ресурси и основана на ясни цели и задачи, и която отчита спецификата на националния контекст и се съсредоточава към ранна намеса;
31. призовава държавите-членки да засилят процеса на взаимно обучение и наблюдението на успешни и неуспешни политики за борба с детската бедност и социалната изолация;
32. подчертава значението на интегрираните, цялостни политики относно семейството, които надхвърлят въпросите на активната интеграция и се насочват към всички аспекти на благосъстоянието на децата и семействата, както и към изкореняване на детската бедност и социалната изолация в Съюза;
33. призовава държавите-членки да обменят най-добри практики относно участието на децата и да насърчават включването на децата при вземането на решения, свързани с тяхното собствено бъдеще, тъй като това е най-добрият начин да се разбере тяхната гледна точка;
34. приветства ангажимента на Комисията и на държавите-членки във връзка с Конвенцията на ООН за правата на детето; призовава Комисията и държавите-членки да установят ясна връзка между дневния ред, свързан с правата на детето, и дневния ред, свързан с борбата с детската бедност и изолация, тъй като детската бедност и лишения са нарушение на основните права на човека; насърчава също така държавите-членки при разработването на своите стратегии за социална интеграция да вземат под внимание препоръките на комитета по Конвенцията в отговор на докладите за изпълнението, изготвени от държавите, страни по Конвенцията, както и на алтернативните доклади на неправителствените организации;
35. изтъква, че самотните родители не трябва да бъдат поставени в по-неизгодно положение в сравнение с двойките с деца по отношение на услуги и изплащане на

обезщетения;

36. призовава държавите-членки да разработят национални стратегии за намаляване и премахване на детската бедност въз основа диференциран подход, който взема предвид колебанията в равнищата на бедност според различните региони и възрастови групи;
37. призовава държавите-членки да гарантират, че всички деца и семейства, в това число засегнатите от бедност и социална изолация, имат достъп до висококачествени социални грижи и че службите, които ги предоставят, ясно осъзнават въздействието на бедността върху семействата, в това число повишените рискове и последиците от злоупотребата с деца и малтретирането им;

Политики на заетост за пазари на труда, които позволяват социална интеграция

38. изразява своето съгласие с Комисията, че наличието на работа е най-добрият начин да се избегне бедността и социалната изолация, но не винаги е гаранция за това, тъй като според официалните статистики 8 % от трудещите се в Съюза са изложени на риск от бедност; в тази връзка призовава Комисията и държавите-членки ефективно да прилагат Директива 2000/78/ЕО;
39. призовава държавите-членки да прилагат по-ефективно съществуващото законодателство на Общността в областта на заетостта и социалните въпроси;
40. посочва, че 20 милиона души в Съюза, повечето от тях жени, са засегнати от бедност при трудова заетост, или иначе казано 6% от цялото население и 36% от работещите са изложени на риск от бедност при наличие на работа; призовава държавите-членки да се споразумеят за законодателство за минималното трудово възнаграждение като неразделна част от активното приобщаване;
41. подчертава, че делът на работещите на непълнен работен ден в Съюза е 31% за жените и 7,4% за мъжете; подчертава, че работата на непълнен работен ден за жените често пъти е маловажна и странична, недобре заплатена и с недостатъчна социална защита; посочва, че поради това жените са изложени на по-голям риск от бедност, особено когато остаряят, защото пенсиите от работа на непълнен работен ден много често не са достатъчни за независим живот;
42. счита, че за активното приобщаване към пазара на труда се налагат специфични мерки за най-необлагодетелстваните групи:
  - (i) подкрепа за личностното развитие, чрез образование, обучение, включително през целия живот, усвояване на способности за оценка и работа с информационни технологии, както и семейна стабилност, социална интеграция и приобщаване преди започване на работа; признаването на собствената отговорност за интеграция в обществото е от голямо значение и следва да бъде стимулирано;

- (ii) предоставяне на максимален достъп до информация и индивидуални пътища за осигуряване на сигурна и стабилна, висококвалифицирана трудова заетост съобразно нуждите и възможностите на хората; премахване на пречките пред хората, които навлизат или се завръщат на пазара на труда, като особено внимание се обърне на семействата с един родител и се насърчи постепенното пенсиониране с цел повишаване на доходите на възрастните хора и избягване на тяхното обедняване;
  - (iii) мерки за подпомагане, насърчаващи заетостта и способността за задържане на пазара на труда (например възможности за обучение на работното място и за обучение през целия живот); развиване на предприемачески дух, както и организация на труда, която да позволява на маргинализираните индивиди да започнат работа и да съвместят работата с усилията да се справят със социалните несгоди (например липса на подслон, отговорности във връзка с оказването на грижи или здравословни проблеми);
  - (iii) наблюдение на прекратяването на трудова дейност от лицата в пенсионна възраст, в интерес на освобождаването на работни места;
43. счита, че политиките, насочени към повишаване заплащането на труда, следва да разгледат проблема във връзка с „капана“ на ниското заплащане и с цикъла на ниското заплащане/липсата на заплащане за най-нисшите стъпала на пазара на труда, където индивидите могат да избират между несигурни, нископлатени, нискокачествени, слабо продуктивни работни места или безработица и/или бездействие; подчертава, че нуждата от гъвкавост при обезщетенията за безработица и социалните придобивки следва да бъде разгледана приоритетно; счита, че социално-осигурителните системи следва активно да мотивират хората да търсят нови възможности за работа, като в същото време насърчават готовността за промени чрез намаляване загубата на приходи и предлагане на възможности за образование и обучение; призовава органите, отговорни за разработването на политики, да използват концепцията за гъвкавост и сигурност в своите политики за повишаване на заплащането на труда;
44. призовава държавите-членки да преосмислят „политиките в полза на трудовата заетост“, които се основават на прекомерно ограничаващи критерии и завишени условия за получателите на помощи и заставят хората да заемат работни места с ниско качество, които не осигуряват подобаващ жизнен стандарт;
45. предлага постигането на баланс между личната отговорност на лицата и предоставяната социална помощ, така че всеки един да може да живее достойно и да участва в обществения живот;
46. подчертава позицията на Съвета, че активните политики на пазара на труда следва да насърчават „качествената работа“, да засилват социалната мобилност и да водят до редовна, добре заплатена и правно обезпечена трудова заетост с подобаваща социална закрила и достойни условия на труд и заплащане;
47. подчертава потенциала на социалната икономика, социалните предприятия, сектора

от дейности с нестопанска цел и сектора на публичната заетост за предоставянето на субсидирани възможности за заетост и работна среда за уязвими групи, които следва да бъдат проучени и изцяло подкрепяни от държавите-членки и политиките на Общността (Европейския социален фонд, Регионалния и Кохезионния фондове и др.)

48. изразява съгласие с Комисията, че за онези, които не могат да се трудят поради различни причини (като сериозни увреждания, старост или нетрудоспособност, въздействие на постоянна или потомствена бедност и/или дискриминация, отговорност за семейството или за хора, нуждаещи се от грижи, или бедност на местността или региона), политиките на активна интеграция трябва да предоставят подпомагане на приходите и поддържащи мерки за избягване на бедността и социалната изолация и да дават възможност на тези хора за достоен живот и участие в обществото;
49. призовава държавите-членки да намалят данъчната тежест не само върху лицата с по-ниски доходи, но и върху лицата със средни доходи, за да се предотврати попадането на работниците в капана на ниското възнаграждение и да се възпре прибягването до недеклариран труд;
50. обръща внимание на социалните промени в Европа, които изменят социалния модел на домакинствата; призовава тези промени да бъдат взети предвид с оглед премахване на пречките за достъп до пазара на труда за неработещите партньори при съжителство на семейни начала без брак;
51. счита, че социалната икономика и социалните предприятия трябва да предоставят достойни условия на труд и заплащане, а също и да насърчават равенството между половете и антидискриминационните политики (като намаляване на разликата в заплащането за мъже и жени, спазване на колективните договори, плащане на минимални заплати и гарантиране на равно третиране);
52. отбелязва, че въпреки похвалните мерки за по-голямо участие във висшето образование държавите-членки следва да бъдат насърчавани да въвеждат и поддържат обучение в работни условия; призовава държавите-членки да разработват последователни политики по отношение на стажовете, които да предвиждат минимални гаранции и достойно заплащане, като освен това се противопоставят на сегашната тенденция за прикриване на работни места под формата на неплатени професионални стажове;
53. призовава Комисията и държавите-членки да разработят последователен подход, в рамките на образователните системи в ЕС, по отношение на процеса на професионално ориентиране, въз основа на сходни формули за обучение, които да дадат възможност на младите хора да получат обучение в професионално ориентирани области, избрани от тях, като част от професионалното им развитие; отбелязва, че системите за обучение следва да се основават на взаимното признаване на дипломите и удостоверенията за професионална квалификация, като следва да включват езиково обучение, с оглед на премахването на пречките пред общуването в рамките на Европейския съюз; счита, че мерките, свързани с преквалифициране, следва да постигнат баланс между емоционалното и

професионалното благополучие, така че професионалната преквалификация да не се възприема като недостатък или пречка пред професионалното развитие;

54. обръща внимание върху необходимостта от насърчаване на активното участие на младите хора, възрастните хора и имигрантите във всички усилия за създаване на пазар на труда, насърчаващ интеграцията; призовава Съвета, Комисията и държавите членки да изготвят пакет от спешни мерки за борба срещу недеклаирания труд, принудителния детски труд и неправомерната експлоатация на работници и да намерят решение за подвеждащото смесване на икономическата миграция с търсенето на убежище, както и смесването на същите с нелегалната имиграция; призовава държавите-членки да предложат законодателство с цел предотвратяване на експлоатацията на уязвими работници от страна на недобросъвестни работодатели и да подпишат и ратифицират Конвенцията на ООН за защита на правата на всички работници-мигранти и членовете на техните семейства;

Предоставяне на качествени услуги и гарантиране на достъп за уязвими и необлагодетелствани групи от населението

55. приветства становището на Комисията, че уредените със закон и допълващите схеми за социална сигурност, здравните услуги и социалните услуги от общ интерес трябва да играят превантивна и сближаваща обществото роля, да улесняват социалното приобщаване и да гарантират основните права; отбелязва нуждата да се гарантира развитието на висококачествени, достъпни, включително и финансово, дългосрочни грижи за хората в нужда, както и подкрепа за лицата, полагащи съответните грижи; призовава държавите-членки да открият и да се насочат към решаването на проблемите на лицата, полагащи грижи, които често пъти са принудени да останат извън пазара на труда;
56. изразява съгласие с Комисията, че всички услуги от общ интерес, включително мрежовите индустриални сектори като транспорт, телекомуникации, енергетика и други комунални и финансови услуги, следва да играят важна роля в осигуряването на социално и териториално сближаване и да допринасят за активното приобщаване;
57. подчертава, че достъпът до стоки и услуги следва да бъде право на всеки гражданин на ЕС, поради което приветства предложението на Комисията за хоризонтална директива, която допълва Директива 2000/78/ЕО и в чийто обхват са включени всички форми на дискриминация на основанията за дискриминация, посочени в член 13 от Договора за ЕО, като тя следва да подпомогне борбата с дискриминацията в области на живота извън трудовата заетост, включително дискриминация, основаваща се на увреждания, възраст, религия или убеждения и сексуална ориентация; същевременно счита, че следва да се постигне допълнителен напредък по отношение на прилагането на съществуващите директиви за борба с дискриминацията в Общността;
58. поощрява държавите-членки да обмислят автоматични социални тарифи за уязвимите групи от населението, например в областта на енергетиката и

- обществения транспорт, както и улеснения за получаване на микрокредити, така че да се насърчава активно приобщаване, а също така и безплатно здравно обслужване и образование за лицата, които изпитват материални затруднения;
59. насърчава Комисията и държавите-членки да увеличат задълженията за предоставяне на универсални услуги (например в сектора на телекомуникациите и пощенските услуги) с цел да укрепят достъпността и приемливостта на цената на основни услуги, а също и да увеличат целенасочените задължения за обществените услуги, насочени към справяне с проблемите на уязвимите и необлагодетелствани групи в обществото;
60. призовава Съвета да постигне споразумение за всеобщ ангажимент в ЕС за слагане край на съществуването на бездомни хора до 2015 г., като призовава за създаването от страна на държавите-членки на интегрирани политики за гарантиране на достъп до качествени жилища на приемлива цена за всички; настоятелно призовава държавите-членки да разработят „зимен план за спешни действия“ като част от по-широка стратегия за справяне с проблема, свързан с бездомните хора, а също така и да създадат агенции, които да се занимават с предоставянето на жилища и достъпа до тези жилища, що се отнася до групи, подложени на дискриминация; предлага да се събират съпоставими данни за броя на бездомните лица и лошите жилища; призовава Комисията да разработи рамкова дефиниция на ЕС за бездомността и да представя ежегодно актуализирани сведения относно предприетите действия и постигнатия напредък в държавите-членки по отношение на премахването на бездомността;
61. настоятелно призовава държавите-членки да намалят детската бедност с 50% до 2012 г., измервайки това намаление с помощта на показатели, които не са само икономически, като първи ангажимент по пътя към изкореняването на детската бедност в ЕС, както и да отпускат достатъчно средства с оглед постигането на тази цел; счита, че показателите, използвани за измерване на това намаление, следва специално да отчитат децата в семейства, живеещи в условия на крайна бедност;
62. подчертава важността на насърчаването на интегрирани услуги, които отговарят на множеството измерения на бедността и социалната изолация, обръщайки внимание, например, на връзката между бедността и бездомността, насилието, физическото и психическото здраве, равнището на образование, социалната интеграция и интеграцията в общността, липсата на достъп до информационни технологии и инфраструктура и разрастването на „цифровата пропаст“;
63. призовава държавите-членки да приемат подход „здраве във всички политики“ и да разработят интегрирани социални и здравни политики за борба с неравенството в предоставянето на здравно обслужване, превенцията и резултатите от здравеопазването, по-специално доколкото става въпрос за уязвимите групи и за тези, които са най-трудни за обхващане;
64. призовава Комисията и държавите-членки да насърчават доброволческите дейности, както и да спомагат за социалната интеграция на лицата, които са загубили връзка с пазара на труда или вече не участват в него;

65. приветства съсредоточаването на Комисията върху по-добрата достъпност (наличие и приемлива цена) и по-доброто качество на услугите (включване на потребителите, наблюдение, оценка на изпълнението, добри условия на труд, равенство в политиките за назначаване на служители и предоставяне на услуги, координация и интеграция на услуги и адекватна физическа инфраструктура);
66. призовава държавите-членки да подобрят координацията на публичните услуги, по-специално връзките между услугите за деца и услугите за възрастни; настоятелно призовава държавите-членки да въведат програми за подпомагане на родителите в различни области, където бедността води до липса на познания, що се отнася до възпитанието на децата, и да гарантират, че телефонните линии в помощ на децата са обезпечени с достатъчно ресурси; набляга на това, че публичните услуги за деца и семейства трябва да гарантират, че са осигурени правилните структури, стимули, системи за управление на изпълнението, финансиране и работна сила, както и че работещите на първа линия имат необходимите умения, знания и увереност да предлагат по-добра превенция и ранна намеса, като освен това услугите трябва да откликват на нуждите на потребителите, по-специално на тези от уязвими семейства;
67. призовава държавите-членки да придадат по-голямо значение на обстоятелството, че намаляването на безвъзмездните средства за определени услуги, като например пари за храна, безплатни учебни материали и училищен транспорт, както и за важни, свързани със свободното време и извънучилищни, образователни възможности, би могло да доведе до непосредствена социална изолация, в частност за децата от социално уязвими семейства; подчертава необходимостта държавите-членки да осигурят равни възможности за интеграцията на всички деца посредством активна спортна политика в училищата и достъп до информационни технологии; призовава Комисията да включи услуги за децата, като например грижи за децата, училищен транспорт и хранене в училищата, в списъка на социалните услуги от общ интерес;
68. приветства деинституционализацията на хората с увреждания, но отбелязва, че това изисква насърчаване на предоставянето, в рамките на Общността, на комплексни висококачествени услуги, свързани с подпомагане и полагане на грижи, които подкрепят самостоятелния живот, правото на личен асистент, правото на контрол над собствения бюджет и пълното участие в обществения живот;
69. подчертава необходимостта държавите-членки да стимулират разработването и прилагането на комплексни местни, регионални и национални стратегии по отношение на застаряването на населението;
70. смята, че следва да се предприемат повече действия на равнище държави-членки и на равнище ЕС, за да се установи, изследва и реши въпросът с домашното насилие и малтретирането на деца и стари хора;
71. призовава държавите-членки да разработят по-конструктивен подход към политиката по отношение на наркотиците, като се даде приоритет по-скоро на образованието и лечението на зависимостта, отколкото на наказателните санкции;

72. призовава държавите-членки да дадат приоритет на мерките, насочени към общественото здравеопазване, чиято цел е да се справят пряко с неравенството, което съществува в степента на здравеопазването и достъпа до здравно обслужване в много общности на етнически малцинства;
73. отбелязва, че във всички държави-членки злоупотребата с алкохол и наркотици може да доведе до престъпност, безработица и социална изолация; следователно смята за неприемлив факта, че за много хора единственият начин да получат достъп до такова лечение и консултации минава през системата на затворите;
74. подчертава, че съществуват много форми на увреждания, включително двигателни проблеми, нарушения в зрението или слуха, проблеми с психическото здраве, хронични заболявания и затруднения при учене; изтъква факта, че хората с множество увреждания имат изключителни проблеми, както и хората, подложени на многостранна дискриминация;
75. призовава за премахване на заклеймяването на хората с психически увреждания и с проблеми при ученето, за насърчаване на психическото здраве и благосъстояние, за превенция на психическите разстройства, както и за заделяне на повече средства за лечение и грижи;
76. призовава държавите-членки да прилагат законодателството срещу трафика на хора и дискриминацията, и по-специално да подпишат, ратифицират и прилагат Конвенцията на Съвета на Европа за борба с трафика на хора;
77. настоятелно призовава всички държави-членки да гарантират политика на предоставяне на убежище, основана на зачитането на правата на човека, в съответствие с Конвенцията на ООН за статута на бежанците и другите съответни закони относно правата на човека, като същевременно насочват усилията си към прекратяване на зависимостта на търсещите убежище от отпусканите им помощи, като им позволят да работят, както и да обмислят създаването на повече канали за легална имиграция;

Подобряване координацията на политиките и участието на съответните заинтересовани страни

78. изразява своето съжаление, че Съвместният доклад на Комисията относно социалната закрила и социално приобщаване от 2008 г. не предоставя достатъчно стратегически поглед върху изкореняването на бедността и преодоляването на социалната изолация;
79. изразява съгласие с Комисията, че подходът на активното приобщаване трябва да насърчава интегриран процес на изпълнение на европейско, национално, регионално и местно равнище, с участието на всички съответни действащи лица (социални партньори, неправителствени организации, местни и регионални органи и др.), а също така да предвижда активното участие на самите лица в неравностойно положение при разработването, управлението, прилагането и

- оценяването на стратегиите;
80. подчертава необходимостта от общ пакет от мерки на европейско равнище с оглед предотвратяването и санкционирането на всякакъв вид малтретиране на малцинства, хора с уреждания и възрастни граждани, в контекста на конкретни действия за повсеместно понижаване на уязвимостта на тези социални групи, включително в материален аспект;
81. призовава Съвета и Комисията да дадат нов тласък на ясения стратегически поглед върху изкореняването на бедността и насърчаването на социалното приобщаване в контекста на Социалната програма за периода 2008–2012 г.; призовава за по-ясен ангажимент в следващия цикъл на отворения метод на координация, в областта на социалната закрила и социалното приобщаване, за динамична и ефективна стратегия на Общността, която да постави значими цели и да доведе до създаването на ефективни инструменти и до наблюдение, съсредоточено върху борбата с бедността, социалната изолация и неравенството; призовава Съвета и Комисията да се заемат с решаването на проблемите, свързани с различните процеси на координация (Лисабонската стратегия, Стратегията на ЕС за устойчиво развитие, Отворения метод на координация в областта на социалната закрила и социалното приобщаване), по начин, който да предвижда ясен ангажимент за премахване на бедността и насърчаване на социалното приобщаване по всички тези политики;
82. призовава Комисията, Комитета за социална закрила и държавите-членки да изработят конкретни цели за равенство между половете, с оглед на борбата с бедността и социалната изолация, включително политически действия за подпомагане на групите жени, изправени пред по-висок риск от бедност и социална изолация, като например нетрадиционни семейства и семейства с един родител, жени – имигранти, жени – политически бежанци, жени от етнически малцинства, както и възрастни жени и жени с уреждания;
83. насърчава социалните партньори да продължат усилията си, започнали вече със Съвместния анализ на социалните партньори и работната им програма за периода 2006–2008 г., насочени към интеграцията на хората в неравностойно положение на трудовия пазар; счита, че от една страна е необходимо по-добро управление за координиране на дейностите на социалните партньори, свързани с пазара на труда, а от друга – по-широк граждански диалог (с НПО и др.) относно социалното приобщаване отвъд трудовата заетост;
84. подкрепя гледната точка на Комисията за това, че що се отнася до Препоръка 92/441/ЕИО и отворения метод на координация в областта на социалната закрила и социалното приобщаване, са необходими подходящи показатели и комплексни национални системи за събиране и анализ на данни (например статистически данни за средния чист доход, домашното потребление, равнището на цените, минималните работни заплати, схемите за минималните доходи и съответните помощи); счита, че наблюдението и извършването на оценки на прилагането на стратегии за социално приобщаване и на докладите за напредъка на държавите-членки следва да демонстрират дали основното право на достатъчно средства и социално подпомагане, даващо възможност на хората да живеят достоен живот, се

спазва във всяка държава-членка, а освен това и на регионално равнище;

85. приветства съобщението на Комисията, озаглавено „Подновен ангажимент за социална Европа – засилване на отворения метод на координация в сферите на социалната закрила и социалното приобщаване“ (COM(2008)0418), в което се предлага да се засили социалният отворен метод на координация, като се подобрят неговата видимост и работни методи и се засили взаимодействието му с други политики; специално приветства предложенията на Комисията за определяне на цели за намаляване на бедността (като цяло, детската бедност, бедността при трудова заетост и постоянната дългосрочна бедност), за минимално равнище на дохода, осигуряван чрез пенсии, както и за достъп до здравно обслужване и за качество на същото (намаляване на детската смъртност, подобряване на здравето, увеличаване на продължителността на живота и т.н.);
86. призовава държавите-членки да предприемат ефективни мерки за постигане на целите от Барселона относно услугите, свързани с отглеждане на деца; призовава Комисията и държавите-членки да изготвят препоръки относно това, как да се задоволи нуждата от услуги, свързани с полагане на грижи, в Европа (по-специално организирането и финансирането на услуги за отглеждане на деца и за полагане на грижи за други лица в зависимо положение), включително определяне на конкретни цели и показатели, целящи осигуряване на улеснения за отглеждане на деца за 90% от децата, в рамките на Европейския съюз, от раждането им до задължителната възраст за започване на училище, както и достатъчно ниво на предоставяните услуги, свързани с полагане на грижи за други зависими лица, до 2015 г.; подчертава факта, че всички услуги следва да отговарят на критериите за приемлива цена, достъпност и добро качество, така че отглеждането на деца и грижите за зависими лица да не представляват особен „риск от обедняване“ за жените;
87. подчертава, че хората, намиращи се най-далече от пазара на труда, следва да се възползват в по-голяма степен от програми на Общността като Европейския социален фонд и инициативата EQUAL; призовава Комисията да извърши оценка на приноса на структурните фондове за целите на отворения метод на координация, въз основа на показателите за социално приобщаване, и да насърчи прилагането на разпоредбите на новия регламент за Европейския социален фонд и използването на финансиране по програма „Прогрес“ за подпомагане на мерките за активно приобщаване и за проучване на възможностите за отпускане, по предназначение, на средства от Европейския социален фонд, или за определяне на конкретен бюджет за инициатива на Общността в тази област; смята, че това също така ще благоприятства създаването на мрежи от добри практики в борбата срещу бедността и ще поощри обмена на опит между държавите-членки;
88. призовава Комисията и държавите-членки да се ангажират с ефективни действия, предприети в контекста на Европейската година на борбата с бедността и социалната изолация, които следва да представляват съществена част от дългосрочните усилия за борба с бедността;
89. призовава Комисията да подкрепи важното и сигурно участие на децата във всички

въпроси, които ги засягат, като се гарантират на всички деца равни възможности за участие;

o

o o

90. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията, както и на правителствата и парламентите на държавите-членки, Европейския икономически и социален комитет, Комитета на регионите и Комитета за социална закрила.

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ

Въведение

В СОМ(2007)620 Комисията определя адекватността на схемите за минимални доходи, пазарите на труда, които насърчават интеграцията, и подобрения достъп до качествени социални услуги като трите основни цели за борба с бедността и социалната изолация. Определен набор от общи принципи, които определят цялостен подход към социалното приобщаване, ще бъде приложен посредством засилване на отворения метод на координация. Освен отворения метод на координация финансовите инструменти на ЕС, като например Европейският социален фонд, ще създадат подпомагаща рамка на ЕС, която насърчава държавите-членки при провеждането на техните политики на социално приобщаване. Съгласно становището на докладчика съвместният доклад относно социалната закрила и социалното приобщаване има по-скоро описателен характер, като се позовава на усилията за намаляване на детската бедност, насърчава по-дълга професионална дейност, обезпечава финансирано от частни фондове пенсионно осигуряване, намалява неравенствата по отношение на резултатите от здравеопазването и на дългосрочните грижи.

Следвайки логиката на Лисабонската стратегия, Съветът и Комисията насърчават икономическия растеж като основна цел за едно бъдеще за Европа, характеризирани с просперитет, справедливост и устойчивост на околната среда. Съгласно становището на докладчика съвместният доклад не е насочен в достатъчна степен към социалната закрила и социалното приобщаване и в прекомерна степен разглежда социалното приобщаване като „продуктивен фактор”. Съгласно становището на докладчика борбата с детската бедност не следва да се разглежда като обикновен принос към икономиката чрез инвестиране в бъдещ човешки капитал.

Докладчикът подкрепя идеята на Комисията за по-всеобхватен подход към борбата с бедността и социалната изолация и, разбира се, изразява съгласие относно определените области на действие. Съгласно становището на докладчика стратегиите за борба с бедността и социалната изолация следва да са по-силно обвързани със стратегиите за по-добро социално, териториално и регионално сближаване. Съгласно становището на докладчика съобщението на Комисията не обхваща в достатъчна степен проблемите на бедните региони и огромните регионални различия по отношение на бедността и социалното приобщаване в отделните региони.

Социалното приобщаване следва да включи всички граждани независимо дали участват на пазара на труда или не. Съгласно становището на докладчика определянето на трудовата пригодност като крайна цел на социалното приобщаване не отговаря на изискванията и няма да успее да изкорени бедността и социалната изолация. Съгласно становището на докладчика в стратегиите за борба с бедността и социалната изолация отношението на Комисията към малцинствата наподобява отношението към лица с хронични заболявания, а нейното отношение към мигрантите е неподходящо.

Положението на нелегално пребиваващите лица и търсещите убежище е още по-лошо.

По-всеобхватен подход към активното социално приобщаване

На първо място, политиките на социално приобщаване следва да гарантират основното

право на всички хора на достоен живот и участие в обществото. След постигането на тази основна цел политиките на социално приобщаване трябва да предоставят достатъчни доходи с цел избягване на социалната изолация на хора, пазар на труда, насърчаващ интеграцията, подобрен достъп до качествени услуги, равнопоставеност на половете, борба с дискриминацията и активно участие.

Съгласно становището на докладчика от първостепенно значение е социалното приобщаване и всички елементи на всеобхватния подход да се базират на подход, основаващ се основните права. Съгласно становището на докладчика опитът (напр. от реформите „Hartz IV” в Германия) показва, че в резултат на политиките в полза на трудовата заетост обществените органи определят условията на живот по начин, който не съответства на действителните проблеми и че повечето политики в полза на трудовата заетост засилват зависимостта от социалните помощи вместо да позволяват на хората да изкарват доходите си на пазара на труда. Основаващ се на правата подход ще позволи на гражданите да изберат начина за участие в обществото и ще засилят позицията на пазара на труда.

Гарантиране на достатъчни доходи за осигуряване на достоен живот за всички

Гарантирането на достатъчни доходи за всеки е прилагане на основното право за достоен живот и за участие в обществото. Разбира се трудовата заетост е най-добрият начин за предоставяне на хората на достатъчни средства за избягване на бедността и социалната изолация, но в живота съществуват множество ситуации, при които хората не са в състояние да придобият достатъчни доходи чрез трудова заетост. Схемите за социална защита се предполага, че трябва да защитават и подпомагат хората за започване на сигурна и стабилна работа и за предоставяне на достатъчни средства през тези периоди.

В наши дни равнищата на социално подпомагане са под рисковата линия на бедността и със сигурност те трябва да бъдат коригирани по начин, който да им позволи да изпълнят основната им цел, а именно извеждане на хората от бедността!

Препоръката на Съвета от 1992 признава основното право на човек да разполага с достатъчни ресурси и социална помощ, така че да живее по начин, съвместим с човешкото достойнство. Становището на докладчика е, че в ЕС-27 все още съществуват държави-членки, които не разполагат с достатъчна национална мрежа за социална сигурност, което води до необходимостта от предприемане на действия за предоставяне на доходи над определения от Евростат праг на бедност за Европейския съюз.

Първата стъпка ще бъде да се коригират наново най-сложните схеми за подпомагане на доходите по отношение на тяхната достъпност, ефективност и ефикасност. Общите схеми трябва да вървят ръка за ръка със схеми за подпомагане на социалната интеграция и да предоставят целеви допълнителни обезщетения за необлагодетелстваните групи, така че по задоволителен начин да се подходи към сложните проблеми на бедността и социалната изолация. Според докладчика, трябва да се подходи подобаващо особено по отношение на бедността при трудещите се, като целта на ЕС трябва да е минимална работна заплата, при която възнаграждението е в размер най-малко 60% от съответната средна работна заплата.

Изкореняване на детската бедност

Комисията посочва изключително големите разлики в дела на застрашените от бедност

в държавите-членки, като в Швеция той е по-малко от 10%, а в Полша и Литва надхвърля 20%. Децата, живеещи в домакинства с един родител, са изложени на два пъти по-висок от средното риск от бедност. Децата, които израстват в многодетни семейства, също са изложени на по-голяма опасност от бедност. Опасността от попадане в положение на бедност е от два до път пъти по-висока при децата мигранти, отколкото при децата, родени в страната по пребиваване. Проучването предоставя също така доказателства за пренасянето от едно поколение към друго на необлагодетелстваното положение по отношение образователните резултати. Като взема предвид тези статистики, докладчикът вярва твърдо в необходимостта от неотложни действия по отношение децата, които страдат от множество лишения, децата мигранти, децата, живеещи в домакинства с лица с увреждания, и децата на търсещи убежище и на нелегално пребиваващи. Освен това трябва да се предостави специално подпомагане за деца, които са били пренебрегвани, подложени на злоупотреби или на насилие.

Повечето от държавите-членки вече са се ангажирали с Конвенцията на ООН за правата на детето, но все още не е установена ясна връзка между правата на детето и борбата с детската бедност и изолация, което е изключително важно поради факта, че живота в лишения е нарушение на основните права на човека.

Според докладчика уравновесена смесница от политики, обезпечена със съответните ресурси, би трябвало да ограничи с 50% детската бедност в рамките на следващия Социален дневен ред, което би представлявало задоволителен първи ангажимент по пътя на премахването на детската бедност в ЕС. Според докладчика интегрирания, цялостен подход към политиките за семейството би представлявал ясен индикатор за устойчиво решение по отношение премахването на детската бедност.

Пазари на труда, които позволяват социална интеграция

Становището на докладчика е, че интеграцията на пазара на труда е тристепенен процес, който включва подпомагане преди започване на работа, допълнителна лична помощ в процеса на търсене на работа и подпомагащи мерки за запазване на работата. Специално внимание трябва да се обърне на активната интеграция на младите хора, възрастните хора и мигрантите.

Според докладчика проблемът с „капана“ на ниското заплащане и с цикъла на ниското заплащане/липсата на заплащане за най-нисшите стъпала на пазара на труда следва да се разреши по начин, който да прави труда привлекателен и да подпомага хората за започване на сигурна и стабилна работа с достойни условия на труд и заплащане.

Според докладчика политиките в полза на трудовата заетост, които се основават на прекомерно ограничаващи критерии и завишени условия за получателите на помощи, като заставят хората да заемат работни места с ниско качество, които нито са заплатени по начин, който да осигури подобаващ жизнен стандарт, нито водят до социално приобщаване, не представляват решение на проблема. Активните политики по отношение на пазара на труда следва да насърчават „качествената работа“, да засилват социалната мобилност и да водят към редовна, добре заплатена и правно обезпечена трудова заетост с подобаваща социална закрила.

В съответствие със становището на докладчика потенциалът на социалната икономика, социалните предприятия, секторът на дейностите с нестопанска цел и секторът на публичната заетост следва да допринесе за социалното приобщаване на хората, които са най-отдалечени от пазара на труда.

Предоставяне на достъп до качествени услуги

Според докладчика не само социалните услуги от общ интерес, но и всички услуги от общ интерес, включително мрежовите индустриални сектори като транспорт, телекомуникации, енергетика и други комунални или финансови услуги, следва да играят важна роля при активното приобщаване. Без адекватна достъпност по отношение на услугите и без качество на услугите социално изолираните хора няма да разполагат с никакви възможности на пазара на труда и ще бъдат дискриминирани, що се отнася до способностите им да участват в обществения живот. Задълженията за предоставяне на универсални услуги, например телекомуникациите или пощенските услуги, са особено важни за уязвимите групи от населението и за групите в неравностойно положение.

Всяка форма на дискриминация по отношение на достъпа до стоки и услуги следва да бъде премахната, включително дискриминацията на основание на увреждания, възраст, религия или убеждения, или сексуална ориентация, чрез директива на ЕС за борба с дискриминацията. В съответствие с гледната точка на докладчика публичните услуги следва да се дефинират и развиват като опора на европейския социален модел във връзка с огромното им значение за борбата с бедността и социалната изолация.

Според докладчика следва да се обърне внимание на множеството измерения и на взаимозависимостта на редица рискове от обедняване, тъй като например бездомните хора страдат от многостранни лишения, защото техните основни потребности не са обхванати, като по този начин става невъзможно те да навлязат на пазара на труда. Друг пример е неравенството при предоставянето на здравно обслужване, превенцията и резултатите, което води до допълнителни рискове от социална изолация.

Подобряване координацията на политиките

Според докладчика Комисията следва да обмисли сериозно консултативния документ от Бюрото на съветниците по европейска политика относно „Европейската социална действителност” при създаването на стратегия относно социалното приобщаване. По мнение на докладчика отвореният метод на координация се нуждае от повече внимание, насочено върху изкореняването на бедността, в съответствие с предвиденото в Съвместния доклад относно социалната закрила и социалното приобщаване от 2008 г. В допълнение, успешното изпълнение на конкретно посочени цели в борбата с бедността и социалната изолация се нуждае от увеличени публични бюджети и връзка между процеса на консултиране и преразглеждането на бюджета на ЕС за 2008/2009 г. Подходящи показатели относно средния чист доход, домашното потребление, равнището на цените, минималните работни заплати, схемите за минималните доходи и съответните обезщетения биха могли да бъдат първа стъпка към демонстрирането на ангажимент от страна на държавата-членка.

От гледна точка на докладчика процесът на прилагането следва да включва ЕС, националните, регионалните и местните нива, с участието на всички действащи лица, които имат отношение към този въпрос (социални партньори, неправителствени организации), и по-специално самите хора, намиращи се в най-необлагодетелствано положение. В процеса на отворения метод на координация на всички равнища е необходим по-добър диалог, участие и право на собственост, което да доведе до ясно формулирани цели и политики, последвани от сравнителен анализ и наблюдение. Докладчикът счита, че отвореният метод на координация и прилагането на най-добрите

практики трябва да се разработят, съсредоточавайки вниманието върху намаляването на регионалните различия и подобряването на условията на живот на бедните хора и на лицата в неравностойно положение (в частност пенсионерите, хората с хронични заболявания и мигрантите).

Според докладчика за настоящите затруднения, с липсващите връзки между процесите на координиране (Отворения метод на координация относно социалната закрила и социалното приобщаване, Интегрираните насоки, Стратегията на ЕС за устойчиво развитие), следва да се намери решение, за да се повиши видимостта и нивото на ангажираност към изкореняването на бедността и насърчаването на социалното приобщаване във всички тях.

От гледна точка на докладчика най-уязвимите и най-необлагодетелствани групи от населението следва първи да се възползват от програми на Общността като Европейския социален фонд и EQUAL.

В съответствие с мнението на докладчика Комисията следва да обмисли преименуването на Лисабонската стратегия в „растеж, работни места и приобщаване”, по-тясно свързани с отворения метод на координация относно социалното приобщаване, и да добави напречни социални насоки.

26.6.2008

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ПО ПРАВАТА НА ЖЕНИТЕ И РАВЕНСТВОТО МЕЖДУ ПОЛОВЕТЕ(*)

на вниманието на комисията по заетост и социални въпроси

относно насърчаване на социалното включване и борбата с бедността, включително
детската бедност, в ЕС
(2008/2034(INI))

Докладчик по становище(*): [Anna Záborská

(*) Процедура с асоциирани комисии – член 47 от Правилника за дейността

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по правата на жените и равенството между половете приканва водещата
Комисия по заетост и социални въпроси да включи следните предложения в
предложенията си за резолюция:

- като взе предвид членове 3, 16, 18, 23, 25, 26 и 29 от Всеобщата декларация за правата на човека,
- като взе предвид резолюциите на Общото събрание на ООН A/RES/46/121, A/RES/47/134 и A/RES/49/179, A/RES/47/196 и A/RES/50/107,
- като взе предвид документите на Икономическия и социален съвет на Обединените нации E/CN.4/Sub.2/1996/13, E/CN.4/1987/NGO/2, E/CN.4/1987/SR.29 и E/CN.4/1990/15, E/CN.4/1996/25 и E/CN.4/Sub.2/RES/1996/25,
- като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено “Към европейска стратегия за правата на детето” (COM (2006) 0367) и резолюцията на Европейския парламент

от 16 януари 2008 г.¹, и по-специално параграфи от 94 до 117 от нея,

- като взе предвид Конвенцията на ООН за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените (КПДЖ), приета през 1979 г.
- като взе предвид Целите на хилядолетието за развитие на ООН от 2000 г., най-вече премахването на бедността и глада (първа цел), постигането на всеобщо основно образование (втора цел) и еднакви възможности за мъже и жени (трета цел) и защитата на околната среда (седма цел),
- А. като има предвид, че продължаващото различие в заплащането за жени и мъже поставя жените в по-слаба позиция при справянето с бедността,
- Б. като има предвид, че Европейският съвет в Лисабон през 2000 г. постигна споразумение да изкорени детската бедност в Европа до 2010 г.,
- В. като има предвид, че Европейският съвет в Ница през 2000 г. призова държавите-членки да гарантират продължаване на препоръката от 1992 г. системите за социална защита да осигуряват определен минимум гарантирани средства,
- Г. като има предвид, че рискът от бедност в Европа е значително по-висок за безработните, за семействата с един родител (обикновено жени), за възрастните, които живеят сами (отново обикновено жени) и за семействата с няколко зависими лица,
- Д. като има предвид, че при липса на всякакви социални помощи, рискът от бедност в ЕС, особено за жените, би се увеличил от 16% на 40%, или на 25%, като се изключат пенсиите,
- Е. като има предвид, по-късите, по-бавни и по-зле платени кариери на жените също така оказват въздействие върху риска от обедняване, особено при жените над 65 години (21% или 5 пункта повече, отколкото при мъжете),
- 1. Подчертава, че бедността и неравенството засягат жените в твърде голяма степен; изтъква, че средните доходи на жените достигат едва 55% от тези на мъжете;
- 2. Призовава за по-прагматичен политически и институционален подход в борбата с крайната бедност, който интегрира политиките на равенство между мъжете и жените, борбата с дискриминацията и социалното изключване, както и активното участие, като насърчава ясно всяка пълноценна цел, включително партньорство със семействата, с женските организации и с най-бедните хора;
- 3. Посочва, че рискът от крайно обедняване е по-голям при жените, отколкото при мъжете;
- 4. Посочва, че постоянната тенденция на феминизация на бедността в днешните европейски общества демонстрира, че съвременната рамка на системите за социална защита и обхватът от социални и икономически политики и политики по отношение

---

¹ Приети текстове P6_TA(2008)0012.

на заетостта на ЕС не са предвидени да покрият потребностите на жените и различията в тяхната работа; подчертава, че бедността и социалното изключване на жените в Европа изискват конкретни, многократни и полово специфични политики;

5. Препоръчва използването на открития метод на координация за социалната защита и социалното включване, призовава Комисията, Комитета за социална закрила и държавите-членки да изработят конкретни цели за равенство между половете за борба с бедността и социалното изключване, сред които политики за подпомагане на групите жени, изправени пред по-висок риск от бедност и социално изключване, като например нетрадиционните семейства и семействата с един родител, жените-мигранти, жените-бежанци и жените от етнически малцинства, по-възрастните жени и жените с увреждания;
6. Призовава Комисията и държавите-членки да извършат конкретен анализ и реформа на системите за социална защита и да разработят насоки на ЕС за реформа на системите за социална защита от гледна точка на равенството между половете, включваща индивидуализиране на правото на социална сигурност, приспособяване на социалната защита и услуги към променящата се структура на семействата и гарантиране, че системите за социална защита противодействат по-добре на несигурното положение на жените и удовлетворяват потребностите на най-уязвимите групи жени;
7. Призовава държавите-членки да предприемат ефективни мерки за постигане на целите от Барселона относно услугите, свързани с отглеждане на деца;
8. Призовава Комисията да предприеме мерки, за да помогне на държавите-членки да постигнат ефективно прилагане на принципа за еднакво заплащане за работа с еднаква социална стойност;
9. Подчертава, че основно право на детето е правото да живее със своите родители; подчертава значението на семейството за развитието на децата, независимо на каква възраст са те и какви са социално-икономическите условия на семейството; вследствие на това, настоява семействата, живеещи в крайна бедност, да бъдат подкрепени като такива в усилията им; призовава държавите-членки да преустановят настаняването на деца по социално-икономически причини и продължително да помагат на родителите да упражняват родителските си отговорности, дори и в затруднено положение на крайна бедност, като в тази връзка инвестирането в предоставянето на повече права на майките/жените означава инвестиране в децата/семействата;
10. Призовава държавите-членки да разработят специална политика за бездомните деца, като обръщат внимание на специфичните им потребности в сферата на образованието и развитието на социални умения;
11. Отново призовава Евростат да разработи показатели за измерване на успеха на тези политики в тясно сътрудничество с асоциациите с опит в областта на борбата с крайната бедност и по-специално с женските организации и със самите крайно бедни хора, например Европейската мрежа против бедността, които имат опит и работят със, за и чрез хора с опит в областта на бедността по примера на програмите

за "обмяна на знания";

12. Подчертава, че цялата тази несигурност пречи на страдащите от нея да се ползват от основните си права; настоява националните, европейските и международните институции да вземат предвид многостранния характер на бедността и социалното изключване, който засяга всички области на човешкия живот, особено изследвания на причинно-следствения характер на връзката между домашното насилие във взаимоотношенията и продължителната бедност;
13. Припомня, че най-бедните хора често посочват, че наличието на достойна за човека сигурност по отношение на доходите или фактът, че имат стабилна и заплатена работа, им позволява да си възвърнат чувството на гордост, достойнство и себеуважение пред децата и семействата си, като в тази връзка голяма роля играе също така премахването на разликите в заплащането на мъже и жени; следователно, настоява пътищата към професионално включване да предвиждат специални насоки за най-слабите хора и работници, проправяйки пътя към общество, което истински приобщава и зачита най-бедните си граждани;
14. Посочва, че 20 милиона души в ЕС, най-вече жени, са засегнати от бедност при трудова заетост, т.е. 6% от цялото население и 36% от работещите са изложени на риск от бедност при наличие на работа, призовава държавите-членки да се споразумеят за законодателство за минималното трудово възнаграждение като неразделен елемент от активното включване;
15. Заявява, че проектите за осигуряване на достатъчен минимален доход са основна предпоставка за един ЕС, основан на социална справедливост и равни възможности за всички; приканва държавите-членки да гарантират осигуряването достатъчен минимален доход за периоди на безработица или периоди между две работи, със специално внимание към групите жени с допълнителни отговорности;
16. Призовава Европейския съюз, държавите-членки и асоциациите на организираното гражданско общество, както и организациите на най-обикновените хора/организациите за самопомощ и взаимопомощ, създадени от хора с опит в областта на бедността, да следят все повече деца от различни култури и с различен социален произход да имат възможността да представляват своя регион или държава на срещи на различни равнища; призовава ЕС и държавите-членки да признаят националните мрежи и организации против бедността (като например EAPN) за организации на гражданското общество и да ги подпомагат системно; призовава ЕС и държавите-членки да осигурят включването на тези организации на обикновените хора в политиката си, за да освободят на всяко равнище на вземане на решения средства, така че да позволят на изключените в най-висока степен деца да се изявяват, като организират заедно с тях дългосрочни проекти, подкрепени от достатъчно финансови и човешки ресурси; призовава съответните действащи лица да насърчават проекти, които позволяват срещи на деца от различни социални среди и различни култури, като същевременно се подчертава мултидисциплинарния аспект на проекти, позволяващи творческа дейност и даващи на децата възможност да изкажат техни собствени идеи относно възможни решения и да ги споделят с други (обмяна на мнения между връстници);

17. Призовава Комисията и държавите-членки да разработят открит метод на координация в областта на услугите за подпомагане, за да формулират препоръки за начините за покриване на нуждата от предоставяне на услуги за подпомагане в Европа (тоест организиране и финансиране на услуги за подпомагане на деца и други зависими лица), включително определяне на точни цели и показатели, целящи осигуряване на детски заведения за отглеждане за 90% от децата от раждането им до задължителната възраст за започване на училище в рамките на ЕС, както и достатъчна степен на подпомагане на други зависими лица до 2015 г.; подчертава, че всички услуги трябва да отговарят на критериите осигуримост, достъпност и добро качество, така че отглеждането на деца и грижите за зависими лица да не представлява “риск от обедняване”, особено за жените;
18. Насърчава безпрепятственото и неограничено включване в образованието, професионалната подготовка и ученето през целия живот, както и обучението за добро управление на финансови средства;
19. Призовава държавите-членки да гарантират, че всички деца, особено бедните, имат възможност да участват в обществения, развлекателния, спортния и културния живот;
20. Призовава европейските институции и държавите-членки да признаят, че самотните родители са изложени на по-голям риск от бедност, и да предприемат специални мерки за тези семейства;
21. Счита, че жените, особено възрастните, са изложени на риск от бедност в по-голяма степен, отколкото мъжете, защото системите за социално осигуряване често се основават на принципа на непрекъснатост на платената трудова заетост, призовава за индивидуално право на достатъчен минимален доход, независещ от социално-осигурителните вноски по време на трудова заетост;
22. Подчертава, че делът на работещите на непълен работен ден в ЕС е 31% за жените и 7,4% за мъжете; подчертава, че работата на непълен работен ден за жените, често е маловажна и странична, недобре заплатена и с недостатъчна социална защита; посочва, че жените следователно са изложени на по-голям риск от бедност, особено когато остаряят, защото пенсиите от работа на непълен работен ден много често не са достатъчни за независим живот;
23. Подчертава колко е важно да се подкрепя събирането на бездомните деца, децата-жертви на трафик и непридружените непълнолетни лица със семействата им, като във всеки случай се взема предвид интереса на детето; подчертава, че събирането трябва да бъде придружено от социални мерки за социална реинтеграция в случаите, когато социално-икономическото положение е принудило детето да се включи в незаконни дейности с цел осигуряване на доход, които са вредни за физическото и моралното му развитие, като проституция и търговия с наркотици;
24. Насърчава Евростат да разработи връзка със съвкупността от показатели, разработвани за контрол на въздействието на действията на ЕС върху правата и благосъстоянието на децата по поръчка на Агенцията на Европейския съюз за основните права; посочва, необходимостта от общи усилия от страна на Комисията, Агенцията на ЕС за основните права и държавите-членки за работа в

сътрудничество с компетентните агенции на ООН, международни организации и изследователски центрове за подобряване събирането на сравними статистически данни за положението на децата в ЕС¹; призовава държавите-членки да предприемат всички възможни мерки да спазват препоръката, изразена в Доклада относно бедността и благоденствието на децата в Европа на Комитета за социална закрила, приет на 17 януари 2008 г., която подчертава, че държавите-членки следва да преразгледат различните източници на данни, налични на национално и вътрешно-национално ниво, относно децата в уязвимо положение;

25. Призовава държавите-членки да помислят за това, че порочният кръг от крайна бедност, уязвимост, дискриминация и социална изолация излага децата, и по-конкретно бездомните деца, на особен риск и че са необходими диференцирани и индивидуализирани действия за справяне с множеството лишения; настоятелно призовава държавите-членки да насърчат съвместно европейско действие, за да спрат трафика и проституцията на деца, детската наркомания, насилието срещу деца и младежката престъпност;
26. Призовава ЕС, държавите-членки и сдруженията на организираното гражданско общество да гарантират, че участието на децата винаги е организирано съобразно основните принципи за безопасно и смислено участие;
27. Припомня, че крайната бедност и изолация оказват сериозно въздействие върху развитието на бездомните деца, правят ги особено уязвими за физически, психични и сексуални злоупотреби, възпрепятстват достъпа до качествени услуги и ги насочват към незаконни дейности, които ги поставят в периферията на обществото и спират възможностите им за достъп до пазара на труда; настоятелно призовава държавите-членки да предприемат конкретни и целенасочени мерки за обръщане внимание върху специфичните потребности на бездомните деца и за по-добро координиране действията на централни, регионални и местни органи за преодоляване на недостига от нормални методи за намеса при решаването на тези проблеми; подчертава нарастващото европейско измерение на явлението “бездомни деца” и призовава за съвместни координирани действия за справяне с коренните причини за крайната изолация и бедност на бездомните деца и техните семейства, за подобряване на достъпа им до качествени услуги и за борба с организираната престъпност; призовава Съвета да постигне споразумение за общоевропейски ангажимент на основата на горепосочената резолюция на Европейския парламент от 16 януари 2008 г. “Към европейска стратегия за правата на детето”, за да приключи с явлението “бездомни деца” до 2015 г.

---

¹ 2007/2093(INI).

РЕЗУЛТАТ ОТ КРАЙНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯТА

Дата на приемане	25.6.2008
Резултат от крайното гласуване	+ : 23 - : 0 0 : 3
Членове, участвали в крайното гласуване	Emine Bozkurt, Claire Gibault, Lissy Gröner, Esther Herranz García, Livia Járóka, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Urszula Krupa, Roselyne Lefrançois, Astrid Lulling, Doris Pack, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Zita Pleštinská, Anni Podimata, Christa Prets, Teresa Riera Madurell, Eva-Britt Svensson, Corien Wortmann-Kool, Anna Záborská
Заместник(ци), участвали в крайното гласуване	Jill Evans, Iratxe García Pérez, Anna Hedh, Mary Honeyball, Maria Petre
Заместник(ци) по Разпоредба 178(2), присъствали на крайно гласуване	Pedro Guerreiro, Eva Lichtenberger, Helmuth Markov

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	10.9.2008 г.
Резултат от окончателното гласуване	+: 46 -: 2 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Jan Andersson, Edit Bauer, Iles Braghetto, Philip Bushill-Matthews, Milan Cabrnach, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Jean Louis Cottigny, Jan Cremers, Proinsias De Rossa, Harald Ettl, Richard Falbr, Carlo Fatuzzo, Ilda Figueiredo, Roger Helmer, Stephen Hughes, Karin Jöns, Ona Juknevičienė, Jean Lambert, Bernard Lehideux, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Maria Matsouka, Mary Lou McDonald, Elisabeth Morin, Juan Andrés Naranjo Escobar, Csaba Öry, Siiri Oviir, Pier Antonio Panzeri, Rovana Plumb, Jacek Protasiewicz, Биляна Илиева Раева, Elisabeth Schroedter, José Albino Silva Peneda, Jean Spautz, Gabriele Stauner, Ewa Tomaszewska, Anne Van Lancker, Gabriele Zimmer
Заместник(ци) (чл. 178, пар. 2), присъствал(и) на окончателното гласуване	Petru Filip, Donata Gottardi, Румяна Желева, Anne E. Jensen, Sepp Kusstascher, Claude Moraes, Roberto Musacchio, Agnes Schierhuber